

Nr 35.

Av herr Rosén, om ändring i gällande bestämmelser rörande besvär över förvaltningsmyndigheternas beslut i anmärkningsmål.

Enligt instruktionen för kammarrätten den 17 december 1920 (S. F. S. nr 940) § 1 har kammarrätten att till behandling och avgörande upptaga besvär över förvaltningsmyndigheternas beslut i anmärkningsmål (mom. 18).

Besvär över förvaltningsmyndigheternas beslut på anmärkningar, framställda av vederbörande revisor vid granskning av inkomna handlingar, såsom reseräkningar, rekvisitioner av statsbidrag och dylikt, anföras emellertid direkt hos Kungl. Maj:t.

I förra fallet finnas således tre instanser, nämligen vederbörande förvaltningsmyndighet, kammarrätten och regeringsrätten, i senare fallet åter två instanser, nämligen vederbörande förvaltningsmyndighet och regeringsrätten. Anmärkningarna äro emellertid i båda fallen av likartad beskaffenhet.

Riksräkenskapsverkets anmärkningar bliva i regel icke underkastade prövning av någon dömande myndighet — blott en eller annan av dessa anmärkningar överlämnas nämligen av ämbetsverket till kammarrätten för prövning och avgörande.

Instansernas antal för anmärkningsfrågor är således ganska skiftande. Att uppehålla ända till tre instanser för så pass enkla mål synes vara en alldeles för dyrbar apparat, vartill kommer, att proceduren blir alltför tidsödande. I talrika fall drivas anmärkningsmålen genom samtliga domstolsinstanser i huvudsakligt syfte att därefter få den slutligt avdömda ersättningsfrågan prövad av Kungl. Maj:t i nådeväg.

Förr, innan regeringsrätten blev inrättad, kunde möjligen ett tretal instanser anses behöfliga men ej numera. Två instanser, vederbörande förvaltningsmyndighet och regeringsrätten, måste anses såsom en fullt betryggande anordning för ifrågavarande mål.

Genom en sådan förenkling av proceduren kommer kammarrättens arbetsbörda att ganska väsentligt lättas. De därigenom lediga arbetskrafterna äro synnerligen väl behövlige för andra ämbetsuppgifter hos kammarrätten, exempelvis taxeringsmålen, vilka allt för länge få vänta på avgörande.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av gällande bestämmelser, att besvär över förvaltningsmyndigheternas beslut i anmärkningsmål hädanefter skola anföras direkt hos Kungl. Maj:t.

Stockholm 20 januari 1922.

Gustav Rosén.